

"Over mannen in jurken gesproken"

Over mannen in jurken gesproken: Opus Dei is de een sinistere geheime organisatie binnen de Roomse kerk die de wereldmacht poogt te grijpen en bindingen heeft met nazi organisaties, okkulte genootschappen, Vrijmetselaars en de maffia. Opus Dei staat volledig achter de Satans missen die in het Vaticaan oogluikend door de paus worden toegestaan.

De ultra conservatieve organisatie heeft o.a. vertakkingen naar nazi organisaties in zuid Amerika. De leden zijn over het algemeen anti semities en neo nazis. De oprichter van Opus Dei was een aanhanger van de nazistische diktator Franco. De ondergronds werkende groep Opus Dei is rechts radikaal en heeft als motto blinde gehoorzaamheid. Aanhangers van andere religies moeten te vuur en te zwaard worden uitgeroeid en voorstanders van vrouwen emancipatie en homoseksuelen bij voorkeur geluid loos uit de weg worden geruimd. Lasterkampanjes ten aanzien van seksuele minderheden zijn een geheiligd middel om het roomse fascisme te grondvesten. De doodstraf moet volgens de leiders van Opus Dei worden heringevoerd en gelden voor alle andersdenkenden. Iedere rooms katholiek dient op last van Opus Dei al sinds jaren in zijn achtertuin een bos brandhout te bewaren voor het oogenblik dat het maatschappelijk aanvaardbaar is dat de brandstapels weer kunnen worden opgericht.

De manipulatie techniek van vertegenwoordigers van het roomse terreur instituut Opus Dei die Daphne Visser (28 jaar) over kwam kan iedereen over komen. (Zie De Homosexuelenkrant, nr. 391, 20 aug. 1999)

Zij liep in een melancholieke bui een roomse kerk binnen aan de Keizersgracht en de eerste vraag die haar gesteld werd: "Heb je eigenlijk wel een inkomen?" De tweede vraag was wat haar seksuele geaardheid was. Daphne Visser is al van jongs af aan lesbies. Ze werd dringend verzocht onmiddellijk naar een felle homo bestrijder de pro Vaticaanse psychiater Van den Aard weg te gaan die in Aerdenhout woont en haar zou kunnen genezen.

Daphne Visser bezocht een strikt geheime bijeenkomst van Opus Dei, waar gesproken werd over de komende wereldheerschappij en de Nieuwe Orde van Opus Dei en hoe definitief af te rekenen viel met tegenstanders. De heroprichting van de inquisitie met zijn martelkamers, de gaskamers van de nazis en een geheime politie naar model van de Gestapo waren daarvoor een haalbare optie, gaven de geestelijken ruiterlijk toe in kleine kring. Er waren kloosters genoeg met dikke muren en ruime gewelven om de folterinstrumenten die nog steeds in het vet lagen van eeuwen geleden weer op te stellen. Nog steeds was de roomse kerk in staat mensen op grote schaal te laten verdwijnen zonder dat zij een spoor achterlieten. Dikke manuscripten met de meest geavanceerde foltermethodes waren voorhanden in alle kloosters in een gewijde schrijn met een gouden slot en werden nog regelmatig bestudeerd door de hogere geestelijkheid, die voornamelijk uit sadomasochistische geperveteerde homoseksuelen bestond.

Daphne vond het spannend en opwindend al die verhalen over seksuele folteringen. Haar lesbische keu ze was al lang doorgeseind aan de rektor die een avond leidde waarin kalvinisten, homoseksuelen en aanhangers evangeliese richtingen met hel en verdorpenis werden bedreigd.

Na afloop werd Daphne bij de rektor geroepen en streng ondervraagd. Welk meisje zij seksueel het meest aantrekkelijk vond en of zij daar wel mee naar bed zou willen en wat zij dan allemaal met haar zou uithalen onder de dekens. Rektor Bob stelde voor dat Daphne zich nu eerst eens zou uitkleden voor hem en haar eerste serie kastijdingen op haar zondige vlees met een zweep van touwen met knopen erin zou ontvangen op haar rug en billen. De licht masochistische Daphne onderging de zweepslagen gelaten. Voor de intieme omgang met Danielle had zij alles over. Zij zag hoe de rektor geenoet van haar naakte, weerloze, gebonden, afge zweepte lichaam dat kronkelde bij elke slag die het ontving. Voor de kastijding van haar borsten en kut gebruikte de rektor een lange leren veter om haar tere weefsels niet te veel te beschadigen, die moesten nog even intact blijven om door een roomsche man te worden gepenetreerd.

Daphne gaf zonder blikken of blozen toe dat zij Danielle zeer begeerde. De volgende keer had de rektor het zo geregeld dat Danielle naast Daphne kwam zitten en vriendschap met haar sloot. Het was liefde op het eerste gezicht van voor haar nieuwe vriendin. Danielle leefde in een absoluut isolement tussen vier muren van een besloten Opus Dei huis in Amsterdam op een geheim adres dat zij niet zonder toestemming mocht verlaten van de rektor en Soeur Superieur.

Danielle hing aan de lippen van de wereldwijze, mondaine goed uitziende jonge vrouw die de halve wereld had afgereisd en onderdehand ook op seksueel gebied behoorlijk van wangen wist. Er is tussen vrouwen onderling geen sterkere band dan de seksuele liefde voor het eigen geslacht die alle heterosexuele verstand te boven gaat.

Daphne kon probleemloos lid worden van Opus Dei op voorwaarde dat zij nooit meer met een vrouw alleen in een kamer zou zijn of in een auto ging zitten. Haar lesbisme moest zij voor eeuwig afzweren.

Daphne kon het onmogelijk beloven: Voor alles wilde zij de stem van haar hunkerende hart volgen en Danielle voor goed tot de hare maken.

